

COMUNITAT BAHÁ'Í D'ESPANYA

Madrid, 20 de març de 2009

Carta oberta a la societat

Benvolguts conciutadans,

Davant la creixent fustigació a la qual està sent sotmesa la comunitat bahá'í de l'Iran, desitgem informar-los de les greus i sistemàtiques vulneracions de la Declaració Universal dels Drets Humans perpetrades per part de les autoritats de la República Islàmica de l'Iran contra els nostres coreligionaris en aquell país.

La repressió dels bahá'ís a l'Iran ha estat una constant des del naixement mateix de la Fe bahá'í. No obstant això, des de la instauració de la República Islàmica, fa ja més de trenta anys, han estat les mateixes autoritats de l'Estat les que han liderat, amb tot el seu aparell legislatiu i mediàtic, el projecte d'eradicació de la comunitat bahá'í, un grup humà que, amb 300.000 seguidors a l'Iran, és la minoria religiosa més nombrosa del país.

El grau de maltractament al qual s'han vist sotmesos els bahá'ís durant tot aquest període ha augmentat notablement en els últims anys, en part com a resultat de la creixent influència que han assumit en els assumptes del país certs elements històricament obstinats en la destrucció de la comunitat bahá'í, com ara la societat *Hujjatíeh* (anteriorment denominada *Tablighát-i-Islámi*), que va ser creada expressament com a organització antibahá'í i que compta amb membres en altes esferes de l'Estat.

Aquests trenta anys de neteja cultural i el seu enduriment en èpoques recents es podrien resumir en els punts següents:

- Després de la Revolució Islàmica de 1979, els bahá'ís de l'Iran, que durant molt temps havien estat víctimes d'esclats de violència, l'última sèrie de la qual havia estat instigada per la tristament cèlebre SAVAK (els serveis secrets del règim del Xa), van ser sotmesos a noves onades de persecucions que es van traduir en diversos centenars d'execucions i assassinats.
- L'agost de 1980 els nou membres de l'Assemblea Espiritual Nacional dels Bahá'ís de l'Iran –consell nacional l'elecció i el funcionament del qual estan prescrits a les ensenyances bahá'ís i que forma part de l'estructura administrativa bahá'í en tots els països– van ser segrestats i van desaparèixer sense deixar rastre. Sens dubte, van ser executats.
- Els membres que van ser triats més tard per a aquest consell, igual que vintenes de persones influents en la comunitat bahá'í, fins i tot diversos membres d'Assemblees Espirituals Locals –consells amb funcions similars en l'àmbit local– van ser executats pel govern en els anys immediatament següents.
- En resposta a l'anunci fet pel Fiscal General el 1983 que exigia el desmantellament de l'estructura administrativa bahá'í, l'Assemblea Espiritual Nacional dels Bahá'ís de l'Iran es va dissoldre a si mateixa i a la resta de l'estructura administrativa en el país, com a mostra de bona voluntat cap al govern.
- El 1991 va sortir a la llum un document signat pel *Hujjatu'l-Islam* Seyyed Mohammad Golpaygani, en aquell temps secretari del Suprem Consell Revolucionari Cultural de l'Iran, en què cridava a “bloquejar” el “progrés i desenvolupament” dels bahá'ís d'Iran mitjançant la recomanació de diverses mesures i la petició d'un pla per “confrontar i destruir les seves arrels culturals fora del país”.
- La campanya oficial per difamar el bon nom de la comunitat bahá'í en els mitjans de difusió oficials, o semioficials, mitjançant articles de premsa i llocs web, programes de ràdio, televisió i documentals s'ha intensificat des de l'any 2005 i perviu avui amb tota la seva força com a mesura sistemàtica per fer efectives les disposicions exposades en el citat memoràndum de 1991.
- El març del 2006 va arribar a coneixement del Relator Especial de les Nacions Unides sobre dret de religió o creença una carta confidencial procedent de la caserna general militar de l'Iran, amb data del

COMUNITAT BAHÁ'Í D'ESPANYA

29 d'octubre de 2005, en què s'instava diverses agències dels serveis secrets, unitats policials i la Guàrdia Revolucionària, a identificar i controlar els bahá'ís a tot el país.

- Durant dues dècades s'ha impedit als joves bahá'ís l'ingrés a les universitats mitjançant un procés de matriculació que els exigeix negar la seva religió. Si bé una modificació del procés, assolida per la pressió pública internacional, va permetre a alguns centenars matricular-se al començament de l'any acadèmic 2006-2007, les seves esperances de prosseguir els seus estudis superiors es van veure defraudades quan aquest mateix any el Ministeri de Ciència, Investigació i Tecnologia va emetre una carta dirigida a vuitanta-una universitats en que ordenava l'expulsió de tot estudiant que pogués ser identificat com a bahá'í.
- Una altra ordre emesa l'abril de 2007 per la Força Pública d'Informació i Seguretat va restringir la participació dels bahá'ís en vint sectors professionals de l'àmbit privat. Tal mesura, que s'ha de sumar a la prohibició de treballar en el sector públic, mostra les obstinacions engegades per escanyar la vida econòmica dels bahá'ís.
- A tot això cal afegir l'augment de bahá'ís arrestats arbitràriament, la intensificació dels atacs i saquejos a llars bahá'ís, la proliferació d'incendis intencionats contra propietats de bahá'ís, l'extensió de la profanació i destrucció dels cementiris bahá'ís, l'increment en les confiscacions de béns personals al costat del tancament il·legal de negocis i la denegació de préstecs bancaris i llicències comercials a bahá'ís. Igualment, han crescut les amenaces a conciutadans que es relacionen amb bahá'ís, i fins i tot s'ha menyspreat els nens bahá'ís a les aules públiques per part dels seus propis professors. Aquests actes s'estan portant a terme de manera sistemàtica ciutat rere ciutat.

Avui, els més de sis milions de seguidors de la Fe bahá'í a tot el món observem amb profunda preocupació aquest dràstic enduriment de les accions del govern iranià contra la comunitat bahá'í. Patim especialment per la vida de més de trenta homes i dones que en aquests moments són a la presó. El cas particular de set d'ells, un comitè encarregat d'administrar a nivell nacional els assumptes de la comunitat bahá'í, resulta especialment preocupant puix que guarda trists paral·lelismes amb la destinació que van sofrir els membres dels òrgans administratius bahá'ís nacionals a l'Iran a principis dels anys vuitanta.

Després de la dissolució de l'administració bahá'í a l'Iran es va disposar el necessari per cobrir les necessitats espirituals i socials dels 300.000 bahá'ís de l'Iran mitjançant la formació d'un òrgan informal a nivell nacional, *Yaran* ("els amics"), i altres a nivell local, *Khademin* ("els servidors"). Al llarg de prop de vint anys, diferents organismes governamentals van tenir contactes habituals amb el grup dels *Yaran* i dels *Khademin*—de vegades amistosos i altres vegades en forma d'interrogatoris exageradament llargs i agressius— i van consultar amb els seus membres, i estaven totalment informats de les seves activitats. Semblava sorgir la possibilitat de cert grau de diàleg entre els bahá'ís i els organismes governamentals.

Lamentablement, entre març i maig de 2008 els set membres del *Yaran* van ser arrestats. Durant un llarg temps van romandre incomunicats, i se'ls va negar l'accés a les seves famílies i a un lletrat. Encara que finalment se'ls ha permès rebre visites de les seves famílies, els presoners encara no han tingut accés a assessoria legal. Les condicions d'empresonament han estat de diferents graus de severitat en el curs dels mesos transcorreguts. Fins i tot l'advocada que ha assumit la defensa d'aquests bahá'ís, la premiada amb el Nobel de la Pau Shirin Ebadi, ha arribat a sofrir la fustigació de les autoritats en forma de registres a les seves oficines i difamacions en mitjans de comunicació.

Després d'uns nou mesos de presó, durant els quals no es va trobar ni una sola prova que vinculés els membres del *Yaran* amb cap malesa, la fiscalia ha imputat formalment aquestes set persones l'habitual acusació d'“*espionatge a favor d'Israel, insult a les santedats religioses i propaganda contra la República Islàmica*”. Tals delictes poden ser castigats a l'Iran amb la pena capital.

Des que amb la irrupció de la Revolució Islàmica s'intensifiqués la persecució sistemàtica contra els bahá'ís, tots els governs democràtics han elevat la seva veu en favor d'aquest discriminat sector de la població. Entre les accions empreses per aquests governs, mereixen especial atenció les resolucions aprovades per l'Assemblea

COMUNITAT BAHÁ'Í D'ESPANYA

General de les Nacions Unides en les seves sessions plenàries, en què any rere any (amb l'excepció de l'Assemblea celebrada en 2002) es requerien al Secretari General informes actualitzats sobre els Drets Humans a l'Iran. Recentment, el President de torn de la Unió Europea també ha enviat comunicats al seu homòleg a l'Iran en què li transmet la seva inquietud pels bahá'ís que segueixen empresonats sota acusacions falses. En l'àmbit nacional, convé destacar la Proposició no de Llei 161/001762 presentada per tots els partits polítics, que instaven a l'executiu espanyol a portar a terme les mesures que fossin necessàries per fer saber al govern de l'Iran *"la seva preocupació per la persecució de la qual està sent objecte la Comunitat Bahá'í a l'Iran"*. No obstant això, què ha fet el govern iranià davant aquestes declaracions? Ignorar-les, en un clar desafiament a la comunitat internacional, afirmant que les acusacions contra ells són certes i negant constantment que hi hagi una persecució contra la Comunitat Bahá'í. Aleshores, per què es diu als presoners que si es retracten de les seves creences tornaran a tenir els mateixos drets que ara se'ls prohibeixen?

Durant més d'un segle, els bahá'ís de l'Iran s'han esforçat per elevar la vida espiritual dels seus conciutadans, han regalat classes d'alfabetització i educació moral als nens i joves de la seva terra, han lluitat per reflectir el principi fonamental que homes i dones són iguals als ulls de Déu, han reunit els seus veïns per estudiar junts que el millorament del món ha de ser assolit mitjançant fets purs i bells, han intentat accedir a estudis superiors sense veure's obligats a renegar de la seva religió per poder servir el seu país, han demostrat que senten el major dels respectes per totes les religions, ja que en essència provenen del mateix Déu, i s'han mostrat lleials a les lleis del seu govern, a pesar d'haver de suportar el menyspreu i el desagraïment d'un règim que no permet viure a aquells les creences dels quals difereixen de les de l'Estat.

Que la Comunitat Bahá'í d'Espanya es dirigeixi ara a tots els ciutadans que resideixen en aquest país no busca cap més objectiu que el de demostrar a aquells que desitgen exterminar un sector de la població que es preocupa pel desenvolupament social, material, ètic i espiritual de la seva nació, que l'única cosa que aconseguiran és atreure més i més persones cap a aquesta causa, i que, com més els escanyin socialment i econòmicament, més i més ànimes benintencionades, per tot el planeta, es preocuparan per l'esdevenir d'aquesta comunitat i ells mateixos divulgaran els principis que sustenten la Fe bahá'í (<http://info.bahai.org/spanish/>). Que les accions altruistes són com una llàntia que il·lumina la societat i les accions del govern de l'Iran són com l'oli que aviva la seva llum, una llum que ni l'enveja ni l'odi podrà mai apagar. Que la Comunitat Bahá'í avorreix tot tipus de prejudici i que està greument preocupada perquè en ple segle XXI encara persisteixi aquesta xacra que no pot deixar indiferent cap ésser humà. És per això que els convidem que des de la seva posició, sigui la que sigui, ens acompanyin en l'eradicació d'aquest verí que és el causant de tantes malalties que sofreix avui el món. Si vostè treballa en els mitjans de comunicació, difongui els fets aquí descrits. Si treballa en l'àmbit de la justícia, comparteixi amb els seus col·legues com tracten a l'Iran les persones que tenen creences religioses que difereixen de les de l'Estat i faci el possible perquè, ni aquí ni en cap lloc, es repeteixin situacions similars. Si vostè té relació amb el món de la política, faci ús de les eines del diàleg que té a la seva disposició perquè els seus homòlegs a l'Iran reaccionin davant l'error que estan cometent. Si vostè es dedica a l'educació, ensenyi als seus alumnes el valor de la tolerància i el respecte en contraposició dels que sofreixen la discriminació i el menyspreu. I si vostè, com els bahá'ís, simplement sent que tot individu té dret a viure segons les seves creences religioses i sense por de prejudicis de cap classe, comparteixi aquesta carta (www.bahai.es/cartaabiertaalasociedad) i els principis que sustenten la nostra Fe amb els seus coneguts, elevant així la veu d'aquells als quals s'ha prohibit parlar.

Cordialment,

Comunitat Bahá'í d'Espanya